

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5937/2026
08.07.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Весне Мاستиловић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле - противтужене АА из ..., ..., чији је пуномоћник Сара Папаз, адвокат из ..., против туженог - противтужиоца ББ из ..., ..., чији је пуномоћник Марко Станисављевић, адвокат из ..., ради развода брака, поверавања мал. детета и издржавања, одлучујући о ревизији туженог - противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 151/25 од 15.01.2026. године, у седници одржаној 08.07.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог - противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 151/25 од 15.01.2026. године става другог и четвртог изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог - противтужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 1887/21 од 21.11.2024. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење противтужбе туженог-противтужиоца од 21.11.2024. године. Ставом другим изреке, разведен је брак закључен 05.09.2004. године, уписан у Матичну књигу венчаних која се води за матично подручје ..., под тек.бр. ... за 2004. годину између парничних странака. Ставовима трећим и четвртим изреке, усвојен је противтужбени захтев и мал. дете парничних странака ВВ, рођен ...2007. године поверен је оцу ББ, који ће самостално вршити родитељско право и одређено је да ће се лични односи мал. детета са мајком АА одвијати по њиховом договору, поштујући жеље и обавезе мал. детета. Ставом петим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев и обавезана је тужилца - противтужена да на име свог доприноса за издржавање мал. ВВ плаћа месечно износ од 20.000,00 динара на текући рачун законског заступника детета, почев од 21.11.2024. године као дана пресуђења, па убудуће, док за то постоје законски услови сваког 01.-20.-ог у месецу за текући месец. Ставом шестим изреке, одбијен је противтужбени захтев у делу којим је тражено да се обавезе тужилца - противтужена да на име свог доприноса за издржавање мал. ВВ плаћа месечно износ од 20.000,00 динара, почев од подношења противтужбе

24.10.2022. године до 20.11.2024. године, као и у делу којим је тражено да се доприноси за издржавање плаћају на рачун мал. ВВ, који ће бити отворен код банке коју одреди законски заступник. Ставом седмим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле-противтужене којим је тражено да се мал. дете повери мајци на самостално вршење родитељског права, да се уреди модел виђања мал. детета са оцем, по међусобном договору мал. детета и оца, да се обавезе отац да на име доприноса издржавања мал. детета плаћа месечно износ од 20.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе, са законском затезном каматом у случају доцње, уплатом на рачун мајке, као и предлог тужиле-противтужене за одређивање привремене мере којом би се обавезао тужени-противтужилац да на име свог доприноса издржавању мал. детета плаћа месечно износ од 15.000,00 динара, почев од 22.11.2021. године. Ставом осмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 151/2025 од 15.01.2026. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле-противтужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П2 1887/21 од 21.11.2024. године, у ставовима првом, трећем, четвртном, петом и седмом изреке. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима шестом и осмом изреке. Ставом трећим изреке, одбачена је жалба тужиле-противтужене изјављена против става шестог изреке првостепене пресуде, као недозвољена. Ставом четвртим изреке, одбијени су захтеви тужиле-противтужене и туженог-противтужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени-противтужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у ставовима другом и четвртном изреке, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), у вези члана 202. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр. 18/2005...6/2015), Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, док се ревизијом не указује на друге битне повреде поступка које могу бити разлог за изјављивање ревизије према члану 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак дана 05.09.2004. године, имају заједничко мал. дете, сина ВВ рођеног ...2007. године и сви заједно живе у породичној кући у ..., која је у власништву туженог-противтужиоца. Тужила-противтужена је запослена са просечним месечним примањима од око 52.000,00 динара, и има финансијску помоћ родитеља. Има месечне издатке од око 66.000,00 динара, који обухватају и издатке за храну за њу и дете, нема непокретности, нити аутомобил у свом власништву, нема обавезу издржавања других лица. Тужени-противтужилац обавља ... делатност, остварује укупне месечне приходе од око 190.000,00 динара, уз финансијску помоћ родитеља, и има месечне издатке од око 90.000,00 динара, у који су урачунати издаци за хигијену за дете. Утврђене месечне потребе за мал. ВВ износе 60.000,00 динара и обухватају задовољење потреба детета за становање, хигијену, исхрану, одећу и обућу, издаци за мобилни телефон, дружење,

цепарац, летовање, за фудбал (копачке, патике, чарапе, припреме, индивидуални тренинг), за ванредно школовање, трошкови школарине и полагање испита.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су, делимично усвојили противтужбени захтев за обавезивање тужиље - противтужене да доприноси издржавању мал ВВ и применом чл. 154. став 1, 160, 161. и 162. Породичног закона, узимајући у обзир материјалне и породичне прилике парничних странака, њихове могућности, утврђене месечне потребе мал. детета, минималну суму издржавања која се користи као коректив приликом одређивања потреба примаоца издржавања, у складу са противтужбеним захтевом, оценили да је тужиља-противтужена у могућности да учествује у издржавању мал. детета у износу од 20.000,00 динара почев од 21.11.2024. године, као дана пресуђења, док је одбијен захтев да се тужиља обавезе да наведени износ доприноса издржавања плаћа од дана подношења противтужбе.

Врховни суд налази да се ревизијом туженог-противтужиоца неосновано оспорава правилност примењеног материјалног права у побијаном делу другостепене пресуде.

Према одредби члана 160. Породичног закона, висина издржавања одређује се према потребама детета, као повериоца издржавања и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, дефинисаној ставом 4. истог члана, (став 1.). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), док могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.).

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови на утврђено чињенично стање, применили материјално право из одредби Породичног закона и правилно применили све прописане критеријуме приликом одређивања висине доприноса који тужиља као мајка, треба да плаћа за издржавање малолетног детета, водећи рачуна о минималној суми издржавања и имајући у виду да је досуђени износ издржавања у границама постављеног противтужбеног захтева од 20.000,00 динара који износ се ревизијом не оспорава, (против става првог изреке другостепене пресуде није изјављена ревизија).

Супротно наводима ревизије, правилна је и одлука о почетку рока доспелости новчаног потраживања на име издржавања. Обавеза законског издржавања тече од дана када је поднет захтев за исплату, односно од дана подношења тужбе. Међутим, одлуку да тужиља-противтужена доприноси издржавању малолетног детета од дана пресуђења па убудуће док за то постоје законски услови, нижестепени судови су донели руководећи се специфичним околностима конкретног случаја, да су до закључења главне расправе парничне странке живеље заједно са мал. дететом у породичној кући, да је постојала подела заједничких трошкова и да је тужиља учествовала у плаћању рачуна за кућу, одржавању хигијене куће, да је учествовала у издржавању мал. детета утолико што му је куповала и припремала храну, куповала средства за хигијену, школски прибор, гардеробу, спортску опрему и прала веш. Следом наведеног, како је тужиља након подношења тужбе односно противтужбе и

током трајања поступка све време до пресуђења учествовала у подмирењу потреба детета како егзистенцијалних, здравствених, образовних, социјалних, тако и у виду свакодневног старања и ангажовања на нези, чувању и васпитавању детета и по оцени Врховног суда је у обавези да досуђеним износом доприноси издржавању детета почев од дана пресуђења, а не од дана подношења противтужбе.

По оцени Врховног суда, правилно је одлучено када је одбијен противтужбени захтев у делу којим је тражено да се досуђени износи доприноса за издржавање плаћају на рачун мал. ВВ. Ово из разлога што малолетно дете у моменту пресуђења није имало потпуну пословну способност, већ га је заступао родитељ који управља новчаним износом (алиментацијом) намењеним за подмиривање свакодневних животних потреба малолетног детета.

Осталим наводима ревизије побија се утврђено чињенично стање, па их овај суд није испитивао, будући да се утврђено чињенично стање ревизијом не може побијати у смислу члана 407. став 2. Закона о парничном поступку. Врховни суд је ценио и остале наводе ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Правилна је одлука о трошковима поступка, с обзиром на то да о накнади трошкова поступка у вези са породичним односима суд одлучује по слободној оцени у свакој конкретној парници на основу члана 207. ПЗ, водећи рачуна о разлозима правичности.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Како је ревизија туженог - противтужиоца одбијена као неоснована, одбијен је и његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу члана 165. у вези члана 153. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**